

عنوان مقاله:

بازتاب مرگ و مرگ اندیشی در ادبیات داستانی معاصر ایران (بر پایه پنج اثر برجسته)

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سیاوش رستمیان سبزه خانی - دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

حجت اله غ منیری - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران.

محمدصادق تفضلی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

جستار پیش رو با عنوان: بازتاب مرگ و مرگ اندیشی در ادبیات داستانی معاصر، به دنبال آن است تا با روش تحلیلی- توصیفی موضوع مرگ و چگونگی انعکاس آن را در پنج اثر برجسته داستانی معاصر (تا پیش از انقلاب اسلامی) بررسی و از این طریق دیدگاه نویسندگان این آثار را درباره مرگ و جهان پس از آن به خواننده ارائه نماید. پنج داستان انتخاب شده در این مقاله عبارت اند از: دارالمجانین اثر محمدعلی جمال زاده، بوف کور اثر صادق هدایت، عزاداران بیل اثر غلامحسین ساعدی، روز اول قبر اثر صادق چوبک و کلیدر اثر محمود دولت آبادی. در بررسی و واکاوی آثار یادشده که در چهارچوب مولفه های: روان شناختی، فلسفی و فرهنگی- تاریخی انجام پذیرفت، آنچه به دست آمد عبارت است از: «مرگ» و «پایان زندگی» یکی از مهم ترین دغدغه های اهل قلم در این عهد و عصر بوده، در نوشته های آنان عمدتاً بازیابی منفی داشته است. البته، این بازتاب بیش تر برخاسته از دو مولفه فرهنگی و اجتماعی است تا مولفه های دیگر. در تفاوت بین این آثار نیز باید گفت: مفهوم «مرگ» در رمان کلیدر با «شهادت» گره خورده و برخلاف چهار رمان دیگر رنگی آرمانی و ارزشی به خود گرفته است.

کلمات کلیدی:

مرگ اندیشی، داستان معاصر، مولفه روان شناختی، مولفه فلسفی، مولفه فرهنگی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610287>

